

Vrijdag 12 oktober 2012.

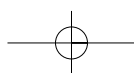
Yves, Benoit en ik zijn tegen 7u. bij de zusters verwacht. Na het ontbijt zullen we samen naar de school gaan waar de kinderen en het personeel iets voorbereid hebben. Alle kinderen staan verzameld op de speelplaats. Na een korte gymnastieksessie begint het gezang dat veel indruk maakt: "Soyez le bienvenu, soyez le bienvenu..." etcetera... De klassen van de oudste kinderen hebben sportkledij meegebracht. Uitbundig aangemoedigd door alle andere kinderen lopen ze samen met enkele leerkrachten wat rondjes rond de speelplaats. Ze starten allemaal met slepers of teensletsen aan hun voeten maar na enkele rondjes lopen, hebben de meeste kinde-

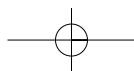
ren die van hun voeten weggeschopt. Ze worden op een hoopje bijeen gelegd.

King en ik hebben het deze voormiddag wat langzaam aan gedaan. Nadat we zo goed en volledig mogelijk de tafel van het labo ontstoft hebben, leg ik aan King en Jean, de zoon van Djonga, een student ingenieur (wat dat ook moge betekenen), uit wat een epoxyverf is en waarom ik die betonnen tafel met epoxyverf wil schilderen.

Bravo, bravo, bravo!.

Epoxyverf bestaat uit twee componenten: verf en verharder. Eens die twee componenten in een strikt bepaalde verhouding goed gemengd zijn, heeft men slechts een uur de tijd om het mengsel te gebruiken. Dan is het verhardingsproces ingezet. De verf is na enkele dagen zeer hard. Bij ons in Europa gebruikt men dergelijke verf bijvoorbeeld om betonnen vloeren te beschilderen die het hard te verduren krijgen; garagevloeren bijvoorbeeld.

Hier zal die verf beletten dat allerhande labproducten en/of bloed in het beton dringen wat allesbehalve, gezien het tropisch klimaat, hygiënisch zou zijn.

We hebben uitdrukkelijk niet voor tegels gekozen omdat de voegen tussen de tegels altijd wat porreus blijven en dus vloeistoffen opslorpen. Hier zou dat zeker het geval zijn gezien de bedenkelijke kwaliteit van de cement. De cement wordt vanuit Kinshasa naar hier verscheept en is minstens drie tot zes maanden onderweg.

Ze kijken toe terwijl ik werk, ik leg uit wat ik doe. De ondervinding hier leert dat je alles meerdere keren moet uitleggen eer het goed begrepen wordt, ook aan King die toch wel van wanten weet wat techniek aangaat. Dat merk je aan de vragen die gesteld worden of aan de antwoorden die op een gestelde vraag krijgt.

Wie zei daar ook weer dat onderwijzen blijvend herhalen is?

Eerst meng ik zand met een met thinner verdunde verfmengeling tot een soepele pasta. Daarmee vul ik dan de diepste oneffenheden in het tafelloppervlak. Niet alleen de chappe op de tafel voldeed niet, het oppervlak is ook oneffen. Daarna schildert ik het tafelloppervlak met een verdunde verfmengeling: de primer. Omdat het

tafelloppervlak nogal ruw is, moet ik de verf er zeer goed inwrijven. Als de eerste laag geleverd is, is het tijd voor het middagmaal.

Terwijl twee 'main d'oeuvres' een minstens vijftig centimeter diepe geul graven voor de kabel die vanuit het 'bureau central' het administratief gebouw van elektriciteit zal voorzien, boren wij al kabelgaten in de twee gebouwen en fixeren de kabel aan de muur van het 'bureau central' tot op de plaats waar hij in de geul ondergronds verder zal lopen. Nadat hij deze voormiddag de loodgieter wat bijgestaan heeft met het installeren van een nieuwe, kleine, groene cisterne voor het operatiekwartier, komt Benoit ons wat helpen. Tegen valavond ligt de kabel in de geul, hij is ook al in het nieuwe gebouw en de geul is weer gevuld. Morgen zullen we de kabel eerst en vooral aan het net aansluiten want we hebben in het nieuwe gebouw elektriciteit nodig om te boren en te slijpen. Ik wil namelijk dat alle leidingen in de muren lopen en niet er bovenop. Dat is veiliger.

We hebben ook een deel van de kabel, die naar het huis van Lucien loopt, dieper gelegd.

Kort voor het donkeren presenteert er zich een gebocheld sprinkhaanachtig insect op het terras bij Lucien. Schoon, speciaal beest.

